

men Auktionsforvalteren skal dog, forinden Auktionssummen fordeles, meddele særskilt Underretning ikke blot til Enhver, som for ham har anmeldt Krav paa Deltagelse i det ved Auktionen Indkomne, men ogsaa til Enhver, hvis Interesse enten kan ses af Skjode- og Pantebøgerne eller bringes i Erfaringspaa anden Maade, saasom ved Skyldnerens Forklaring. Det vil saaledes vistnok komme til at høre til de meget store Sjældenheder, at en virkelig Berettiget skulde blive forbigaaet, og der er formentlig ikke nogen Anledning til af Hensyn til saadanne usædvanlige Tilfælde at foreskrive, at der ved Evangsauktioner over Løsøre altid skal ske en almindelig Indkaldelse, saa meget mindre som denne just i Tilfælde af den omhandlede exceptionelle Karakter neppe vilde fyldestgøre Djemedet. Hvad der er sagt om Udlægs-havere, gjælder ogsaa om saadanne Pant-havere, som ikke kunne modsætte sig Salget af det Udlagte.

Bed Evangsauktioner over Løsøre behøver der ikke at iagttages en saa omstændelig Fremgangsmaade som ved faste Ejendomme. Det vilde ogsaa være meget uheldigt, om enhver Ejekution i rørligt Gods skulde kræve saa mange og langvarige Former og dermed i Forbindelse staaende Omkostninger. Navnlig er det ikke anset for nødvendigt, at de Interesserede indkaldes til et Møde i Anledning af Willaarenes Fastfættelse, idet Enhver maa være tilfreds, naar kun den almindelige i Lovgivningen foreskrevne Fremgangsmaade følges. Først naar Auktionsudbyttet skal fordeles, maa der ogsaa ved Løsøreauktioner ske en Indkaldelse af dem, der hos Auktionsforvalteren have anmeldt Krav paa Deltagelse i det ved Auktionen Indkomne eller af Skjode- og Pantebøgerne kunne ses at have saadant Krav (§ 16), og der iagttages da en lignende Omgang som den, der finder Sted med Hensyn til Kjøbesummen for en ved Evangsauktion bortsolgt fast Ejendom.

Da Udlæg til Forauktionering hos os væsentlig har udviklet sig gjennem Pragis, og Lovgivningen kun leilighedsvis har grebet ind og givet Regler om dette Forhold, er det naturligt, at den gjældende Rets Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Evangsauktioner paa flere Punkter ere ufuldstændige. Der er saaledes ikke givet bestemte Regler om, hvorledes Auktionen skal bekendtgøres, eller om, i hvilken Udstrækning og under hvilke Betingelser Krevrenten ved Løsøreauktioner skal give Kredit. Forslaget, som har gjort den hele Materie til Gjenstand for en samlet Behandling, har selvfølgelig søgt at undgaa saadanne Ufuldstændigheder

og navnlig ogsaa givet bestemte Forrifter om Auktionens Bekjendtgørelse og om den Kredit, der ved Løsøreauktioner skal gives.

I.

Almindelige Bestemmelser.

Det almindelige Grundlag for Evangsauktion er Udlæg til Forauktionering. Dog opretholder Udkøbet den Afgang, Saandpantshaveren efter de hidtil gjældende Regler (sfr. navnlig Konkurslovens § 155) har til at sætte Pantet til Auktion uden foregaaende Dom og Udlæg. Ligeledes har man bevaret den Ret i saa Henseende, der efter den bestaaende Lovgivning tilkommer Statskassen som Pantgiver for krediterede Soldatsgæfter i de en Oplagshaver betredede Oplagsvarer (§ 1 næstsidste Stykke), samt den ved Udpantningslovens § 10 hjemlede Afgang til at afhænde det for mindre Forbringer Udpantede ved forefaldende Løsøreauktioner (§ 1 sidste Stykke). Hvad Auktionsforvalterens specielle Kompetence angaar, samt Spørgsmaalet om Krevrentens Afgang til uden Hensyn til de øvrige Interesserede at tage Bestemmelse om, i hvilken Retskreds Auktionen skal foregaa, har Forslaget bibeholdt den nugældende Rets Regler med Hensyn til faste Ejendomme. For Løsøres Bedkommende lader den gjældende Ret Spørgsmaalet aabent, og det maa derfor vistnok antages, at Krevrenten kan føre Løsøret hen til hvilken Retskreds, han vil, og lade det forauktionere der. Ministriet har imidlertid fundet, at en saadan Ordning gaar Krevrenten for nær, og da det paa den anden Side ikke vel kan pålægges Krevrenten ubetinget at lade Løsøret sælge der, hvor Udlæget er gjort, har man troet at burde foreslaa dette Forhold ordnet paa den i § 2, 1ste Stykke angivne Maade. Auktionen skal herefter vel i Reglen holdes i den Retskreds, hvor Udlæget er sket; men ligesom det dog altid staar i Krevrentens Magt at henlægge den til nærmeste Kjøbstad, saaledes kan den med Fogdens Billigelse ogsaa foregaa andetsteds. Naar Udlægshaveren i Genhold til disse Bestemmelser lader Auktionen foretage i en anden Retskreds, er Stedets Auktionsforvalter pligtig at holde Auktionen, men Krevrenten kan ogsaa vælge at lade Auktionen foretage af den Auktionsforvalter, der har gjort Udlæget; dog paahviler der ikke denne Auktionsforvalter nogen Forplig-